Dosarul nr. 1r-819/25 /1-25031971-02-1r-14072025/

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Judecător: Elisaveta Buzu

D E C I Z I E
în numele Legii

01 decembrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:

Președintele completului judecătorul Ion Bulhac

Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a judecat în ordine de recurs, în lipsa participanților la proces, recursul declarat de avocatul Frunze Alexei în interesele părții vătămate Bernic Doina și recursul declarat de avocatul Șpac Rodica în interesul inculpatului Shukurov Solor ***** împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 16 iunie 2025, în cauza penală de învinuire a inculpatului

Shukurov Solor *****, născut la *****, permis de şedere provizorie valabil din data de 16.09.2024 până la data de 02.08.2029, seria B41095915, IDNP *****, cetăţean al Republicii Tadjikistan, domiciliat pe teritoriul Republicii Moldova r-nul Şoldăneşti, sat. Salcia, neangajat în câmpul muncii oficial, căsătorit, 4 persoane la întreţinere, studii medii, fără dizabilităţi, fără titluri speciale, fără grade de calificare şi distincţii de stat, nu posedă limba de stat, anterior nejudecat pe teritoriul Republicii Moldova;

în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264 alin. (1) din Codul penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

În procedura instanței de fond din11.03.2025-16.06.2025;

În procedura instanței de recurs din 14.07.2025-01.12.2025.

Procedura de notificare a părților a fost executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

1. Shukurov Solor ***** a fost pus sub învinuire în temeiul art. 264 alin. (1) din Codul penal.

2. În prima instanță cauza a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 16 iunie 2025 instanța de fond a hotărât:

*Se recunoaşte vinovat Shukurov Solor *****, a.n. *****, în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod Penal, stabilindu-i pedeapsă, cu aplicarea prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală şi art. 80[1] alin. (1) Cod penal, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunităţii pe un termen de 180 ore cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani.*

*Se aplică în privinţa lui Shukurov Solor ***** măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi ţara, cu menţinerea acesteia pînă la intrarea sentinţei în vigoare.*

*Se admite acţiunea civilă înaintată de către apărătorul Alexei Frunze în interesele părţii vătămate Doina Bernic, cu încasarea din contul inculpatului Shukurov Solor ***** în beneficiul părţii vătămate Doina Bernic, a sumei de 17 454 (şaptesprezece mii patru sute cincizeci şi patru mii) lei, cu titlu de compensare a prejudiciului material, a sumei de 15 000 (cincisprezece mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral şi a sumei de 15 000 (cincisprezece mii) lei, ce constituie cheltuielile pentru asistenţă juridică, în total suma de 47 454 (patruzeci şi şapte mii patru sute cincizeci şi patru) lei.*

*Corpurile delicte şi anume, automobilul de model „Mercedes-Benz E320”, cu n/î *****, care a fost transmis spre păstrare proprietarului Nicoleta Bernic, de lăsat în proprietatea acesteia şi automobilul de model „Toyota-Prius”, cu n/î ERR 507, care a fost transmis spre păstrare proprietarului Alexandru Ghilan, de lăsat în proprietatea acestuia.*

*A încasa din contul lui Shukurov Solor ***** în folosul statului a cheltuielilor judiciare, în mărime de 320 lei.*

Mijloacele materiale de probă se păstrează la materialele cauzei pe durata păstrării acesteia.

4. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Shukurov Solor

*****, la 15.11.2024, aproximativ la ora 21:30, conducând autovehiculul de model „Toyota Prius” cu n/î *****, deplasându-se pe bd. Dacia, mun. Chişinău în preajma imobilului nr.21, exprimând neatenţie faţă de trafic şi încredere exagerată în sine, nu a apreciat corect situaţia rutieră în care se afla autovehicul la momentul respectiv, nu a luat în consideraţie starea lucrurilor în traficul rutier ce reflectă gradul de protecţie al participanţilor la el împotriva accidentelor şi consecinţei acestora, nu a ţinut cont permanent de totalitatea factorilor ce caracterizează condiţiile rutiere, existenţa unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea şi nivelul de organizare a traficului rutier, prin ce a ignorat Regulamentului Circulaţiei Rutiere (RCR) şi anume: prevederile pct.3, în conformitate cu care, „participanţii la trafic sunt obligaţi să respecte regulile de circulaţie, semnificaţia mijloacelor şi prin acţiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanţi la trafic, să nu-i expună pericolului”, pct.4, în conformitate cu care ”orice participant la trafic care respectă prezentul Regulament este în drept să conteze pe faptul că şi ceilalţi participanţi la trafic execută cerinţele acestuia.”, pct.10 alin.(1) lit. b), în conformitate cu care, „persoana care conduce un vehicul trebuie: ...b) să posede cunoştinţe şi să execute cerinţele prezentului regulament, precum şi să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranţă vehiculul pe drum ...”, prevederile pct.39 alin.(1), potrivit cărora ” înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcţiei de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranţă şi nu va crea obstacole pentru ceilalţi participanţi la trafic”, prevederile pct.45, potrivit cărora „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ţinând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influenţează atenţia şi reacţia; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului şi particularităţile încărcăturii; d) situaţia rutieră”, şi drept urmare, nu s-a asigurat că se poate deplasa fără a crea un obstacol, efectuând manevra de reîncolonare din a doua banda a comis ciocnirea automobilului de model ”Mercedes Benz” cu n/î: „*****”, condus de către Nicoleta Bernic.

5. Adiţional, în rezultatul acestui eveniment rutier, unităţile de transport prenotate au fost deteriorate tehnic, pasagerului automobilului de model ”Mercedes Benz” cu n/î: „*****” Doina Bernic, i-au fost cauzate vătămări manifestate prin fractura cominutivă recentă spiralată humerusului stâng în 1/3 medie distală cu deplasare care a putut fi produsă în rezultatul acţiunii traumatice indirecte a unui obiect contodent dur, prin mecanism de torsiune, plagă punctiformă pe suprafaţa anterioară în regiunea braţului distal, care a putu fi produsă în rezultatul acţiunii directe a unui obiect contondent dur. Aceste leziuni corporale au putut fi produse în perioada de timp indicată, au condiţionat o dereglare a sănătăţii de lungă durată şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămare

medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii, fapt consemnat raportul de expertiză judiciară nr. 202402D2510 din 24 ianuarie 2025.

6. Astfel, Shukurov Solor ***** prin acţiunile sale intenţionate, a comis infracţiunea prevăzută de art. 264 alin.(1) din Codul penal, adică încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei rutiere, de către persoana care conducea mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudenţă o vătămare medie a integrităţii corporale şi a sănătăţii.

Exercitarea căii de atac

7. *La data de 25 iunie 2025, în termenul legal de contestare, avocatul Frunze Alexei în interesele părţii vătămate Bernic Doina, a declarat recurs* împotriva sentinţei Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 16 iunie 2025, prin care solicită casarea parţială în partea laturii civile a sentinței, și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care, în partea laturii civile a încasa din contul lui Solor Shukurov în beneficiul lui Bernic Doina suma de 10 000 lei cu titlu de cheltuieli de tratament pentru restabilirea sănătăţii, suma de 17454,50 lei cu titlu de prejudiciu material suportat, suma de 80 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de asistenţă juridică în sumă de 25 000 lei.

8. Recursul declarat de apărătorul părții vătămate Bernic Doina vizează latura civilă a cauzei şi urmărește completarea şi majorarea despăgubirilor stabilite de instanța de fond, având în vedere gravitatea consecințelor produse prin accident şi insuficiența reparării acordate.

9. Susține apărătorul, că accidentul rutier a fost cauzat integral de încălcarea regulilor de circulație de către inculpatul Shukurov Solor *****, care, prin neatenție, supraaprecierea propriei îndemânări şi ignorarea factorilor de trafic, a efectuat o manevră de reîncolonare fără asigurare, provocând coliziunea soldată cu vătămarea medie a integrității corporale a părții vătămate. Conform raportului de expertiză medico-legală, Doina Bernic a suferit o fractură cominutivă cu deplasare a humerusului, intervenție chirurgicală şi o dereglare de sănătate de lungă durată, fiind necesară o perioadă îndelungată de recuperare, tratament sistematic şi reabilitare funcțională, cu cheltuieli semnificative estimate pe parcursul următorilor ani.

10. În acest context, avocatul părții vătămate susține că instanța de fond nu a evaluat în mod complet prejudiciul material şi nici nu a analizat perspectiva costurilor viitoare inevitabile. Invocă principiul reparării integrale a prejudiciului, prevăzut de Codul civil, potrivit căruia făptuitorul răspunde pentru toate consecințele prejudiciabile ale faptei sale, inclusiv pentru pierderile presupuse de tratamentul medical ulterior, reabilitare, intervenții de recuperare şi eventualele limitări de capacitate de muncă. Solicită astfel încasarea suplimentară a sumei de 10 000 lei pentru tratamentul necesar restabilirii

sănătății, precum şi recunoașterea integrală a prejudiciului material suportat, în cuantum de 17 454,50 lei, ca rezultat direct al accidentului.

11. Recursul vizează şi prejudiciul moral, întrucât suferințele fizice şi psihice ale victimei au fost considerabile. Consideră că vătămările grave, intervenția chirurgicală, durerile persistente, cicatricile vizibile, starea de anxietate, depresia şi pierderea încrederii în sine reprezintă consecințe care au afectat profund viața personală şi socială a părții vătămate. Invocă principiile jurisprudenței CEDO şi recomandările Curții Supreme de Justiție, care impun acordarea unei compensații echitabile pentru atingerea integrității corporale, iar suma solicitată de 80 000 lei este prezentată ca fiind rezonabilă, proporțională cu gravitatea prejudiciului şi în concordanță cu standardele naționale şi europene în materie.

12. Un alt element esențial al recursului îl constituie cheltuielile de asistență juridică, în sumă de 25 000 lei, pe care instanța de fond nu le-a acoperit integral, or, partea vătămată a fost reprezentată de avocat ales atât în faza de urmărire penală, cât şi în fața instanței, fiind nevoită să suporte aceste costuri reale şi necesare, având în vedere complexitatea cauzei şi lipsa cunoștințelor juridice. Activitățile avocatului ca studierea dosarului, formularea cererilor, deplasările, reprezentarea în ședințe, justifică pe deplin cuantumul onorariului, care corespunde recomandărilor profesionale şi practicii judiciare. În temeiul dispozițiilor Codului de procedură civilă privind compensarea cheltuielilor de judecată, solicită încasarea integrală a acestei sume de la inculpat.

13. *La data de 27 iunie 2025, avocatul Șpac Rodica, în interesul inculpatului Shukurov Solor ***** a declarat recurs* împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 16 iunie 2025, prin care solicită casarea parțială în partea aplicării pedepsei complementare sub forma de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe o perioadă de 2 (doi) ani față de inculpatul Shukurov Solor *****.

14. În motivarea recursului, indică apărarea că Shukurov Solor ***** şi-a recunoscut integral vinovăția, a manifestat căință sinceră, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată şi a cooperat cu organul de urmărire penală, ceea ce reprezintă circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal. Totodată, fapta este săvârșită pentru prima dată, inculpatul nu are antecedente penale şi a conștientizat pe deplin caracterul prejudiciabil al comportamentului său.

15. Susține că instanța de fond nu a ținut cont de situația familială şi socială a inculpatului, care este unicul întreținător al familiei, având în grijă trei copii minori şi o soție care nu este încadrată în câmpul muncii, precum şi de faptul că inculpatul nu deține altă profesie şi nu poate desfășura activități care să îi ofere un venit alternativ, inclusiv din cauza unor probleme de sănătate. Prin aplicarea pedepsei complementare, acesta ar fi

lipsit de singurul mijloc de existență, ceea ce ar afecta nu doar pe el, ci şi familia sa, şi ar îngreuna inclusiv achitarea prejudiciului stabilit în favoarea părții vătămate.

16. Recursul subliniază că pedeapsa trebuie individualizată în funcție de persoana inculpatului, ținând cont nu doar de gravitatea faptei, ci şi de comportamentul anterior şi ulterior comiterii infracțiunii, de situația familială şi socială, precum şi de capacitatea pedepsei de a contribui efectiv la corectarea acestuia. În opinia apărătorului, aplicarea pedepsei complementare nu este necesară pentru atingerea scopurilor prevăzute la art. 61 Cod penal, întrucât inculpatul a demonstrat deja conștientizarea consecințelor şi intenția de a evita săvârșirea unor fapte similare.

Procedura de examinare în instanța de recurs

17. În conformitate cu art. 364^1 alin. (10) din Codul de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită.

18. Conform art. 437 alin. (1) pct. (1^4) din Codul de procedură penală, pot fi atacate cu recurs, sentinţele pronunţate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

19. Conform art. 446 din Codul de procedură penală, după parvenirea recursului, se îndeplinesc următoarele acte procedurale preparatorii: 1) se desemnează un judecător pentru a pregăti cauza spre judecare; 2) cauza se numeşte spre judecare cu înmînarea copiilor de pe recurs părţilor interesate.

20. Conform art. 447 din Codul de procedură penală (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune, printr-o încheiere motivată, stabilirea şedinţei de judecată cu citarea părţilor pentru participare la proces.

21. Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 447 alin. (1) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, cu cuminicarea părților și acordarea dreptului de a depune referințe.

22. Conform art. 448 Cod de procedură penală, (1) Judecînd recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

23. Potrivit art. 449 alin. (1), pct. 1, lit. a) Cod procedură penală, (1) Judecând recursul,

instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

Aprecierea instanței de recurs

24. Verificând sentința atacată prin prisma motivelor formulate în recurs, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul penal consideră necesar, de a respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Șpac Rodica în interesul inculpatului Shukurov Solor *****, de a admite recursul declarat de avocatul Frunze Alexei în interesele părții vătămate Bernic Doina, reieșind din următoarele considerentele.

25. *La caz*, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, asistat de apărătorul său, a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale, a recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii care îi este incriminată conform rechizitoriului şi nu dorește administrarea altor probe.

26. În acest sens inculpatul, în conformitate cu art. 364[1] alin. (1) din Codul de procedură penală, a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

27. Prima instanță a acceptat cererea inculpatului și a dispus judecarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în temeiul art. 364[1] Cod de procedură penală.

28. Fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorului în instanța de fond, inculpatul Shukurov Solor ***** vina a recunoscut-o integral, acceptând totalmente probele prezentate de procuror și a făcut declarații ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, declarând că, la 15.11.2024, ora 21.30, se deplasa după un pasager cu automobilul de model Toyota Prius ca taximetrist şi a pornit semnalizatorul pentru a vira în partea dreaptă şi s-a asigurat ca în partea dreaptă să nu fie nimeni, a virat la dreapta şi în acel moment s-a tamponat cu un automobil de model Mercedes şi a avut loc un accident, nu ţine minte numărul de înmatriculare a automobilului Mercedes.

La întrebările procurorului, a menţionat că, el locuieşte în r-nul Şoldăneşti, satul Salcia, de 6 ani de zile şi nu planifică să schimbe locul de trai. În caz de amendă, nu v-a putea să o achite, având greutăţi financiare. În caz de muncă neremunerată în folosul comunităţii, sănătatea îi v-a permite să efectueze orele.

La întrebările avocatului părţii vătămate, mai menţionează că, el când a fost la ofiţer, i s-a comunicat că partea vătămată este peste hotare şi nu a cunoscut cum să i-a legătură cu aceasta ca să repare prejudiciul. La acel moment nu era sigur că este învinuit în accident ca să îşi ceară scuze de la partea vătămată. Nu cunoaşte preţul prejudiciului

cauzat ambelor automobile. La moment nu lucrează nicăieri. Are toate actele în regulă şi are permis de şedere pe teritoriul Republicii Moldova pe timp de 5 ani. Nu planifică să părăsească teritoriul Republicii Moldova. Soţia sa este cetăţean al Republicii Moldova. Nu are mijloace financiare pentru a recupera prejudiciul pentru automobile, poate să recupereze banii ce i-a cheltuit pentru tratament partea vătămată.

La întrebările avocatului inculpatului, a declarat că, se căieşte de cele comise. Are la întreţinere 4 copii minori şi tatăl soţiei cu grad de dizabilitate de care are grijă. Soţia sa nu este încadrată în câmpul muncii, deoarece are grijă de doi copii minori. Planifică să se angajeze în câmpul muncii şi speră să nu fie ridicat permisul pentru a putea lucra ca taximetrist sau în domeniul acesta.

29. Colegiul penal constată că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate nu a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de recurs nu este în drept a reține o altă situație de fapt, decât cea reținută în rechizitoriu.

30. Astfel, instanța de recurs conchide că, cumulul de probe cercetate dovedesc vinovăția inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-a constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

31. Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință referitor la recunoașterea vinovăției inculpatului, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în Cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligația instanței să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea un proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supusă atenției sale.

32. Analizând probele administrate de instanța de fond și evaluându-le sub aspectul relevanței, utilității și veridicității, precum și a coroborării acestora, în concordanță cu cerințele prevăzute la art. 101 Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră că, instanța de fond a stabilit corect situația de fapt, iar acțiunile inculpatului Shukurov Solor ***** se încadrează în dispozițiile art. 264 alin. (1) Cod penal, „*încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei rutiere, de către persoana care conducea mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudenţă o vătămare medie a integrităţii corporale şi a sănătăţii*”.

33. În acest context nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de

recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare. Cumulul de probe cercetate dovedesc vinovăția inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu sa constatat, acestea fiind obținute cu respectarea normelor de procedură penală şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

34. În speță, părțile nu pun la îndoială veridicitatea circumstanțelor de fapt constatate și a probatoriului administrat, fiind de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, cu încadrarea juridică a acțiunilor și vinovăția inculpatului, sentința fiind contestată doar în partea individualizării pedepsei. Totodată careva temeiuri de a interveni din oficiu, care să ducă la casare sentinței, în partea stării de fapt, încadrării juridice și vinovăției inculpatului, nu se identifică.

35. La caz, sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 16 iunie 2025, este contestată de apărătorul părții vătămate în parte acțiunii civile solicitându-se majorarea despăgubirilor stabilite de instanța de fond, iar de apărătorul inculpatului în partea aplicării pedepsei complementare, solicitându-se pronunțarea unei noi hotărâri prin care sentința primei instanțe să fie casată în partea în care s-a dispus aplicarea pedepsei complementare sub forma privării de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani.

36. Conform art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

37. Conform art. 61 Codului penal, (1) Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

38. Conform art. 75 alin. (1)-(2) din Codul penal, la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor

menţionate, nu va asigura scopul pedepsei.

39. Colegiul penal reține că legalitatea pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal.

40. Totodată individualizarea pedepsei este un proces personal - rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

41. Astfel, pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune. Și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum, și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere in lege, fapt ce poate duce la consecințe contrara scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

42. Analizând motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea la judecarea recursului declarat. Or, la adoptarea sentinței individualizând pedeapsa, instanța de fond a respectat prevederile art. 61, art. 75-78 Cod penal.

43. ***Cu referire la recursul declarat de avocatul Șpac Rodica în interesul inculpatului Shukurov Solor *****.***

44. La caz, sancțiunea articolului 264 alin. (1) Cod penal, (în vigoare la data comiterii faptei) prevede pedeapsa cu amendă în mărime de pînă la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani, *în toate cazurile cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani*.

45. Astfel, potrivit art. 16 din Codul Penal, infracțiunea prevăzută la art. 264 alin. (1) din Codul penal, se atribuie la categoria celor ușoare.

46. Conform prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, (1) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă

pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare. (2) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracţiunile prevăzute la art.181^1–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, art.264 alin.(2), (4), (6), art.264^1, 324–335^1, 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

47. Colegiul penal reține că prezenta cauză penală a fost examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit modului stabilit de art. 364^1 din Codul de procedură penală în coroborare cu art. 80^1 din Codul penal, considerent din care, instanța de fond just a stabilit noile limite a pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității în limitele de la 135 ore până la 180 ore.

48. La caz, instanța de fond a aplicat inculpatului Shukurov Solor ***** pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 180 ore.

49. Concomitent cu aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată, instanța de fond a aplicat inculpatului Shukurov Solor ***** și pedeapsa complementară stabilită de norma art. 264 alin. (1) din Codul penal sub forma de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 (doi) ani.

50. În procesul individualizării pedepsei, instanța de fond a ținut cont de dispozițiile art. 7, 61 şi 75 Cod penal, precum şi procedura simplificată prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală şi art. 80^1 Cod penal, reținând că inculpatul şi-a recunoscut integral vinovăția, a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală şi a beneficiat, în consecință, de reducerea limitelor de pedeapsă, astfel încât limitele speciale pentru munca neremunerată în folosul comunității au devenit între 135 şi 180 de ore.

51. Totodată, instanța a ținut cont de circumstanțele atenuante legate de persoana inculpatului, și anume că este căsătorit, are patru copii minori la întreținere, anterior nejudecat, infracțiune săvârșită pentru prima dată, de natură ușoară, şi de lipsa circumstanțelor agravante în sensul art. 77 Cod penal, apreciind că în speță, o pedeapsă neprivativă de libertate este aptă să atingă scopurile legii penale.

52. În același timp însă, la stabilirea concretă a pedepsei şi a necesității pedepsei complementare, instanța a evaluat gravitatea rezultatului produs, care s-a rezultat în vătămare medie, cu consecințe medicale şi sociale pentru partea vătămată Bernic Doina, modul de comitere a faptei prin încălcări repetate ale regulilor de circulație prin

neadaptarea conduitei la condițiile de trafic, manevră periculoasă de schimbare a benzii şi, în mod esențial, istoricul contravențional al inculpatului în calitate de conducător auto.
53. Potrivit informației reținută din cazierul contravențional rezultă că, în perioada 25 iulie 2021 pînă la 18 noiembrie 2024, acesta a fost sancționat de 26 de ori, ceea ce, în aprecierea Colegiului penal, denotă o conduită rutieră constant nesocotitoare față de normele de circulație şi un nivel ridicat de periculozitate contravențională, incompatibil cu ideea de simplă abatere izolată. Astfel, Colegiul consideră că aplicarea unei pedepse principale sub forma muncii neremunerate în folosul comunității, fără o restrângere temporară a dreptului de a conduce, nu este suficientă pentru a restabili echitatea socială, pentru a corecta inculpatul şi pentru a preveni comiterea unor noi fapte similare.
54. Argumentul apărării potrivit căruia aplicarea pedepsei complementare ar lipsi inculpatul de singurul mijloc de existență nu poate fi admis în calitate de temei de casare a sentinței în această parte, or, consecințele patrimoniale și profesionale ale unei condamnări penale, inclusiv imposibilitatea temporară de a desfășura o anumită activitate, sunt inerente aplicării unei pedepse și nu pot fi asimilate unei disproporții vădite sau unei încălcări a principiului umanismului, atâta timp cât sancțiunea se încadrează în limitele legale și este justificată de pericolul concret al faptei și de conduita persoanei.
55. Totodată, nu poate fi reținut ca fiind viabil argumentul potrivit căruia instanța de fond nu ar fi motivat în mod suficient necesitatea aplicării pedepsei complementare, deoarece, din analiza considerentelor sentinței rezultă că aceasta a ținut cont, în mod explicit, de categoria infracțiunii, prejudiciul cauzat părții vătămate, comportamentul procesual al inculpatului, situația sa familială, precum și cazierul contravențional, iar drept rezultat, exigența motivării pedepsei, inclusiv a pedepsei complementare, este îndeplinită, nefiind identificată vreo lacună de natură să atragă casarea sentinței în această parte.

Cu referire la recursul declarat de avocatul Frunze Alexei în interesul părții vătămate Bernic Doina.
56. Colegiul penal notează, că argumentele invocate în apelul declarat de partea vătămată, vizează modul în care instanța a soluționat acțiunea civilă, or, își exprimă dezacordul cu cuantumul despăgubirilor stabilite de instanța de fond, solicitând majorarea acestora potrivit solicitărilor înaintate.
57. Analizând criticile formulate în apelul declarat de avocatul Frunze Alexei în interesul părții vătămate Bernic Doina, Colegiul penal reține, mai întâi de toate, că acestea privesc exclusiv latura civilă a cauzei, respectiv cuantumul despăgubirilor acordate prin sentința instanței de fond, și nu vin să conteste starea de fapt reținută,

încadrarea juridică sau vinovăția inculpatului. În aceste condiții, controlul exercitat de instanța de recurs vizează doar legalitatea și temeinicia soluției asupra acțiunii civile, prin raportare la principiul reparării integrale a prejudiciului și la criteriul echității.

58. La caz, prin hotărîrea instanței de fond a fost dispus: ”*Se admite acţiunea civilă înaintată de către apărătorul Alexei Frunze în interesele părţii vătămate Doina Bernic, cu încasarea din contul inculpatului Shukurov Solor ***** în beneficiul părţii vătămate Doina Bernic, a sumei de 17 454 (şaptesprezece mii patru sute cincizeci şi patru mii) lei, cu titlu de compensare a prejudiciului material, a sumei de 15 000 (cincisprezece mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral şi a sumei de 15 000 (cincisprezece mii) lei, ce constituie cheltuielile pentru asistenţă juridică, în total suma de 47 454 (patruzeci şi şapte mii patru sute cincizeci şi patru) lei.*

59. Totodată, Colegiul reține că prin acțiunea civilă înaintată de avocatul Alexei Frunze, în interesele părții vătămate, Doina Bernic, față de inculpatul Shukurov Solor s-a solicitat încasarea prejudiciului material în sumă de 174 54,50 lei și suma de 1 000,00 lei, cu titlu de cheltuieli de tratament pentru restabilirea sănătății; prejudiciului moral în sumă de 80 000,00 lei; și 25 000 lei, ce constituie cheltuielile de asistență juridică.

60. Astfel, se atestă că necitând la faptul că, potrivit dispozitivului ”sa admis acțiunea civilă”, instanța a dispus încasarea parțială a sumelor solicitate prin acțiunea civilă. Fapt ce denotă că, motivarea soluţiei contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar.

61. În circumstanțele date instanța de recurs ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de avocatul Frunze Alexei în interesele părții vătămate Bernic Doina, a casa parțial sentința în latura civilă, a rejudeca cauza și a pronunța în această parte o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

62. Potrivit art. 219 și art. 387 Cod de procedură penală, coroborate cu principiile Codului civil privind repararea integrala a prejudiciului, făptuitorul este ținut să acopere toate pierderile patrimoniale suferite de victimă ca urmare a faptei ilicite, inclusiv cheltuieli de tratament, reabilitare, intervenții ulterioare, reparații sau înlocuirea bunurilor avariate, precum și eventualele venituri ratate.

63. Din materialele cauzei rezultă, fără echivoc, că partea vătămată a suferit un prejudiciu material, derivat din cheltuielile efective de tratament. Fapt confirmat prin actele medicale și bonul fiscale, anexate la acțiunii civile, ce demonstrează că prejudiciul material efectiv constituie suma de 17 454,50 lei, ce urmează a fi încasată.

64. În partea sumei de 10 000,00 lei cu titlu de tratament pertu restabilire, Colegiul penal, apreciază că, pretenții înaintate nu au fost probate, urmând a fi respinse. Or, careva probe la acest capitol nu au fost prezentate.

65. În ceea ce privește prejudiciul moral, Colegiul penal observă că, partea vătămată a solicitat acordarea sumei de 80 000 lei, instanța de fond a admis această pretenție doar în cuantum de 15 000 lei.

66. Conform art. 2036 Codul civil, (1) În cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. (2) Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. (3) Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului , muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege. (4) Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. (5) Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacţie sau printr-o hotărîre judecătorească definitivă.

67. Conform art. 2037 Codul civil, (1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. (2) Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. (3) La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

68. Colegiu notează că prin prejudiciu moral se înţelege suferinţe psihice sau fizice cauzate prin acţiunile sau omisiunile care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparţin persoanei din momentul naşterii sau la bunurile dobîndite prin lege (viaţă, sănătate, demnitate şi reputaţia profesională), prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale (dreptul de a folosi propriul nume. dreptul de autor).

69. Prejudiciile afective constau în suferinţe psihice cauzate prin lezarea sentimentelor de afecţiune, care cuprind suferinţele psihice determinate de pierderea sau de rănirea, mutilarea, desfigurarea sau îmbolnăvirea gravă a persoanelor apropiate, de pierderea locului de muncă, dezvăluirea secretului familial sau a secretului medical, de limitarea sau privarea temporară de anumite drepturi, cît şi orice alte suferinţe psihice similare.
70. Din actele cauzei și din raportul de expertiză medico-legală rezultă că partea vătămată a suferit o fractură cominutivă cu deplasare a humerusului, a necesitat tratament de urgență, imobilizare, recuperare, fiind supusă unor dureri, limitări funcționale și unui disconfort fizic și psihic.
71. Colegiul apreciază că suma de 15 000,00 lei stabilită de instanța de fond nu reflectă suficient întinderea și gravitatea prejudiciului moral suferit. Totodată, având în vedere jurisprudența națională și principiul echității, suma de 80 000,00 lei solicitată de partea vătămată apare ca disproporționată în raport cu circumstanțele cauzei.
72. În acest context, Colegiul consideră justă și proporțională compensarea prejudiciului moral în suma de 25 000,00 lei, cuantum care, în opinia colegiului corespunde intensității și duratei suferințelor fizice și psihice, părții vătămate.
73. În ceea ce privește cheltuielile de asistență juridică, în sumă de 25 000,00 lei, solicitate prin apel, Colegiul ținând cont de natura și volumul serviciilor prestate de avocatul părții vătămate, de complexitatea cauzei, numărul de demersuri, participările în ședințele de judecată, activitatea la etapa urmăririi penale apreciază că, suma de 15 000,00 lei este rezonabilă și suficientă pentru acoperirea cheltuielilor efective și necesare de apărare. Or, potrivit principiilor privind compensarea cheltuielilor de judecată, instanța nu este ținută automat de cuantumul onorariului convenit între avocat și client, ci are obligația de a cenzura aceste cheltuieli prin prisma necesității și proporționalității lor, raportate la natura și complexitatea cauzei.
74. În circumstanțele expuse Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Șpac Rodica în interesul inculpatului Shukurov Solor ***** și de a admite recursul declarat de avocatul Frunze Alexei în interesele părții vătămate Bernic Doina cu casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în latura civilă.
75. În conformitate cu art. 437 alin. (1), 448, 449 alin. (1) din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Respinge ca nefondat, recursul declarat de avocatul Șpac Rodica în interesele inculpatului Shukurov Solor *****.

Admite recursul declarat de avocatul Frunze Alexei în interesele părții vătămate Bernic Doina.

Casează sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 16 iunie 2025, în latura civilă, rejudecă cauza în această parte și pronunță o hotărâre nouă, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Se admite parțial acțiunea civilă înaintată de avocatul Alexei Frunze în interesele părţii vătămate Doina Bernic.

Se dispune încasarea din contul inculpatului Shukurov Solor ***** în beneficiul părţii vătămate Doina Bernic, a sumei de 17 454,00 (șaptesprezece mii patru sute cincizeci şi patru,00) lei, cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 25 000,00 (douăzeci și cinci mii,00) lei, cu titlu de prejudiciu moral şi a sumei de 15 000,00 (cincisprezece mii,00) lei, cu titlu de cheltuielile pentru asistență juridică. În partea ce excedă sumele încasate, acțiunea civilă se respinge ca neîntemeiată.

În rest, dispozițiile sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 16 iunie 2025 se mențin fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Ion Bulhac

Judecător Natalia Mămăligă

Judecător Vitalie Pîslariuc